

POËZIE

*Poëzie stopt geen kogels
Poëzie stelt geen bloed
Er zijn zoveel dingen
Die poëzie niet doet*

*Maar poëzie heelt de wonden
Door woorden gemaakt
Want poëzie kan komen
Waar niets anders raakt*

Sien Vrolix

Proficiat aan deze beide jonge dichters!!!

Met dit mooie gedicht heeft **Sien Vrolix** (Campus **Mater Dei**) de jury van de Soetendaellewedstrijd (Merchtem) ook geraakt, want ze mocht er de derde prijs in ontvangst nemen in de vorm van liefst 4 kg boeken. Een puike prestatie voor deze leerlinge, die zich geregeld laat opmerken door haar indringende teksten. Een andere leerlinge, **Laura Brusselaers**, was vorig jaar laureate van de 'Junior Journalisten Wedstrijd' van het Davidsfonds en hierbij won zij een ontmoeting met haar lievelingsschrijfster, Kristien Dieltiens. Op 24 oktober kwam deze jeugdauteur zelf naar Campus Mater Dei voor een ontmoeting met Laura, haar huidige en vroegere klasgenoten. Het werd een boeiende voormiddag, waarvan de leerlingen met volle teugen genoten.

Ook **Lorijn Geysmans** (Campus **Sint-Maria**) behaalde een derde prijs in de Soetendaellewedstrijd met haar gedicht 'Stilte', dat in de jaarlijkse poëziewedstrijd van haar eigen campus al in de prijzen gevallen was. Graag drukken wij ook haar gedicht hier af.

STILTE

*In stilte hoor ik alles
Ik leef in een orkest
De maat geslagen door de drum
De blazers doen de rest*

*In stilte hoor ik golven
Het rollen van de zee
De klok tikt ijverig
Deze mooie liedjes mee*

*In die stilte werd ik opgeschrikt
Door een vreemd geluid
En ademde met een valse noot
De melodie weer uit.*

BEDENKER MARC MISSOTTEN SPEELT OP VEILIG

Marc Missotten (leraar schilderen en decoratie in het Buitengewoon Beroepsonderwijs in **Campus TIO**) mag zich stilaan een echte 'BV' noemen. Met zijn uitvinding, de veilige ladder, bereikte hij de finale van het VRT-programma 'De Bedenkers', een finale die hij ei zo na winnend afsloot. Marc heeft aan den lijve ondervonden hoe gevaarlijk een ladder kan zijn, want vroeger viel hij acht meter diep, toen zijn ladder plotseling onder hem weg-schoof. Het voorval zette hem aan het denken en hij ontwikkelde een stel laddersteunen die ervoor zorgen dat de ladder erg stabiel op zijn poten staat en blijft staan, ook op een gladde ondergrond.

In de finale kreeg hij de voorkeur van alle juryleden en de hoofdprijs van 25 000 EUR wenkte, maar de kijkers gaven de voorkeur aan de 'onderbroekenaantrek-hulp' van een concurrent. Niet getreurd echter, want de productie van de veilige laddersteunen is nu volop bezig bij het ladderbedrijf Petry uit Hoeselt. Wellicht kunt u ze al in de doe-het-zelfzaken kopen voor de eindejaarsfeesten. Proficiat dus aan deze creatieve leraar, die een grote bijdrage levert voor de algemene veiligheid.

WEL EN WEE IN WICO

Het is bijna 1 jaar geleden dat binnen WICO de gesprekken/onderhandelingen over een herstructurering van het studieaanbod in Neerpelt en Overpelt spaak liepen. Dat in de maanden daarna de samenwerking als gevolg hiervan in vraag zou worden gesteld was te verwachten. Wellicht mogen we spreken van ontreding bij heel wat betrokkenen en kunnen we niet blind zijn voor het onbegrip bij heel wat personeelsleden. Ook de communicatie naar de basisscholen verliep vorig schooljaar zonder afspraak en was bron van spanning en wrijving.

Verder was er veel kritiek op het schoolbestuur als zou het onvoldoende voeling hebben met wat op de verschillende campussen leeft. Vandaar dat beslist werd om aan alle campussen een bezoek te brengen waarbij delegaties van campus en schoolbestuur mekaar konden ontmoeten. Niet enkel werd ingegaan op de mislukking maar nog meer werd er gekeken naar de toekomst. Algemene besluiten trekken is haast onmogelijk of toch zeer moeilijk. Wel werden in een constructieve sfeer de bedenkingen en bezorgdheden op tafel gelegd. Heel wat van deze zorgen zijn campusspecifiek en zijn niet meteen onder één noemer samen te vatten. Ook al stelt het schoolbestuur dat een herstructurering het sluitstuk is van een diepgaande samenwerking, toch roept dit heel wat vragen op en blijft het een punt van onzekerheid. Daarnaast, zo klonk het haast overal, mogen we zeker niet uit het oog verliezen dat WICO veel meer betekent dan de herstructurering.

In de loop der jaren, vanaf de start van de scholengemeenschap, waren er heel wat vormen van samenwerking gegroeid. Die mogen we niet laten verloren gaan. De centralisatie van de ondersteunende diensten is een verworvenheid die door alle directies als positief wordt benaderd. Voor heel wat aspecten van veiligheid, infrastructuur en financiën kunnen ze beroep doen op de deskundigen binnen deze diensten. Het personeelsbeleid wordt voor een belangrijk deel op het niveau scholengemeenschap gevoerd. Dit heeft positieve gevolgen voor de loopbaan als leraar en wordt nu eerder als een normale zaak, als een verworvenheid, dan als een voordeel bekeken. Binnen werkgroepen als leerlingenbegeleiding, studieloopbaanbegeleiding, mentoraat en stagebegeleiding blijft men verder de nodige afspraken maken.

Ook nieuwe initiatieven werden genomen. Twee daarvan willen we kort belichten. Door de vier scholen met een BSO-aanbod werd een werkgroep gevormd om gezamenlijke initiatieven te ontwikkelen rond motivatie en het verbeteren van de leerhouding van de leerlingen in de tweede graad. Binnen de werkgroep leerlingenbegeleiding werd vorig jaar samen met het CLB vastgesteld dat er nood is aan een time-outproject. Met een externe partner, Arktos, wordt dit nu verder uitgewerkt.

Als leraar, leerling of ouder merk je van deze vormen van samenwerking niet erg veel, wat niet betekent dat ze onbelangrijk zijn. Heel wat initiatieven hebben voornamelijk als doel om de omstandigheden te verbeteren waarin met de leerlingen school wordt gemaakt. De leraar in de klas blijft uiteraard de belangrijkste schakel in het geheel en is bepalend voor de kwaliteit. Toch blijven we overtuigd van de meerwaarde die WICO kan bieden aan gelijkgestemde collega's uit naburige scholen die via vakoverleg ervaringen en ideeën kunnen uitwisselen. De bereidheid om hieraan mee te werken met respect voor het verschil in opvatting is een stap die we moeten zetten op het moeilijke pad van de samenwerking. Het delen van kennis en expertise die in ruime mate aanwezig is, kan op die manier bijdragen tot de kwaliteitsverbetering die iedereen wil nastreven. Ouders en leerlingen verdienen dat.

Albert Beerten, coördinerend directeur WICO

WAT GEBEURT ER OP EEN 'PEDAGOGISCHE STUDIEDAG'?

Leerlingen schrijven in hun schoolagenda steevast 'VRIJ'. Zo ook op **vrijdag 5 oktober**. Wat doen leerkrachten eigenlijk op zo'n dag en waarom kunnen ze daar geen leerlingen bij gebruiken? Wij staken ons licht op in enkele campussen.

In **Campus Salvator** namen de leerkrachten deel aan werksessies over het elektronische rapport en andere veranderingen op informaticagebied. In kleinere groepen werd bovendien nagedacht over verticale leerlijnen en attitudes. De studiedag werd afgesloten met een personeelsvergadering en een gezamenlijke maaltijd, bereid door het keukenpersoneel van de school zelf.

De leerkrachten van de twee Neerpeltse campussen zochten naar ontspanning, cultuur en groepsgevoel in het buitenland. **Campus Sint-Hubertus** werd, met uitzondering van de beide directeurs, helemaal in het ongewisse gelaten over de eindbestemming toen iedereen 's morgens vroeg verzocht werd om in de bus te stappen. Uiteindelijk belandde het gezelschap in Düsseldorf, een stad die voor de meesten onbekend terrein is. Zij bezochten de 'gemütliche Altstadt', de 'Brauhaus' en de 'Rheinturm'. Ook een boottocht op de majestoeuze Rijn mocht natuurlijk niet ontbreken.

Campus Sint-Maria op blote voeten

Iets gelijkaardigs gebeurde in **Campus Sint-Maria**: een werkgroep hield het dagprogramma angstvallig geheim, zodat de wildste geruchten de ronde deden in de leraarskamer. De fantasie werd danig geprikkeld door een mysterieuze uitnodiging, waarbij de collega's werden verzocht om een aantal merkwaardige voorwerpen mee te nemen, zoals een piratenattribuut, reispilletjes en zwemvliezen. Op de parking van het 'Park der Hoge Kempen' in Maasmechelen werd er gezellig in open lucht ontbeten. Daarna ging het naar de stad Maastricht voor een stadswandeling met ludieke opdrachten en een maaltijd aan boord van een cruiseschip op de Maas. Het spectaculairste moest toen echter nog komen: het blotoevoetenpad in Zutendaal (zie pg. 1). Onder een stralende herfstzon groeide deze wandeling uit tot een topmoment qua groepsfeer in de geschiedenis van de school.

LEERKRACHTEN OP INTERNAAT

Dit schooljaar zijn er op het **WICO-internaat** van **Campus Salvator** (Hamont) wat minder inschrijvingen. Om de leerkrachten tot het promoten van het internaat te stimuleren, kregen zij de kans om een nachtje te proeven van het internaatleven. "We willen het begrip 'internaat' bekendmaken. Sommige van onze eigen leerkrachten hebben er geen voeling mee, omdat ze het zelf nooit hebben meegemaakt," aldus directeur Isidoor Mathijs. De twintig belangstellenden kregen een gezamenlijke broodmaaltijd aangeboden. Daarna volgde, zoals elke donderdagavond, een baravond, met aansluitend een quiz. Om 23 uur was het bedtijd, weliswaar een uurtje later dan voor de leerlingen gebruikelijk is. 's Anderendaags was iedereen goed uitgerust en dus paraat voor deelname aan de pedagogische studiedag.

"Onze school en het internaat bestaan dit jaar 105 jaar", zegt internaatbeheerder Jos Vrolix. "Momenteel hebben we 35 internen, van wie er 27 hier in Campus Salvator zelf schoollopen. De rest volgt de lessen in andere WICO-vestigingen, ze worden er dagelijks met ons bekende busje naartoe gebracht en uiteraard ook weer opgehaald."

Omdat ook andere Limburgse internaten met een daling van het aantal leerlingen kampen, steken de verantwoordelijken in de nabije toekomst de koppen bij elkaar voor het starten van een wervingscampagne.

HEFTRUCKOPLEIDING VOOR LEERLINGEN MATER DEI

De leerlingen van het zevende jaar '**Logistiek**' uit **Campus Mater Dei** krijgen momenteel een opleiding tot heftruckchauffeur in het opleidingscentrum van de VDAB in Hasselt. Gedurende twee weken oefenen ze met allerlei interne transportmiddelen: heftruck, motorpallettruck en reachtruck. De opleiding eindigt met een examenproef en (hopelijk) het behalen van een brevet.

EEN ORIGINEEL IDEE: 'MISSION IMPOSSIBLE'

Tijdens de startviering in september kreeg elke klas in **Campus Sint-Jozef** (Lommel) een zogenaamde 'mission' mee. Elk van deze opdrachten zou moeten bijdragen tot meer betrokkenheid, sociaal engagement en een bruisend schoolleven. Niet makkelijk, maar anderzijds ook geen 'mission impossible', zo is nu al gebleken, want van de 48 missions werden er al 23 tot een goed einde gebracht. Wie slaagt in zijn missie, ontvangt een 'award' en mag deze bevestigen op de speciaal daarvoor ontworpen 'Wall of Fame'.

Enkele voorbeelden van dergelijke missions zijn: het verzorgen van het ochtendgebed tijdens de vredesweek, speelgoed inzamelen voor sociaal-arme kinderen, sinterklaasbezoek organiseren in alle klassen, de 'dag van de leerkracht' tot een feestdag maken voor alle leerkrachten, een filmavond organiseren, enz. "Deze actie brengt heel wat leven in de brouwerij en levert dus een flinke bijdrage tot een aangenamer en boeiender schoolleven", aldus Mark De Vroede, voorzitter van de Pastorale Animatiegroep.

WERKEN IN MATER DEI

In **Campus Mater Dei** werkt men momenteel aan de renovatie van '**Blok C**', waar 14 grote en 2 kleinere lokalen gemoderniseerd worden. De eerste daarvan (8 lokalen op de tweede verdieping) zullen al vanaf januari 2008 in gebruik kunnen genomen worden. Ook de sporthal is aan een opknapbeurt toe en bovendien wordt het hele complex ook nog voorzien van een brandtrap.

Al vanaf 1 september maken de leerlingen van het 4de, 5de en 6de jaar gebruik van een **nieuwe ingang** aan de Kerkdijk, waar, omwille van de veiligheid, een wachtruimte voorzien is. De **fietsen** vinden nu onderdak in een volledig vernieuwde stalling, die vanaf januari ook opengesteld wordt voor de leerlingen van de eerste 3 leerjaren. Op dat moment zal er trouwens een tweede toegang voorzien worden vanuit de Kloosterstraat via de oprit naast het kloostergebouw.

EERSTEGRAADSSCHOOL TIO STAPT IN HET 'CLEF D'OR'-PROJECT

Werken aan een naadloze overgang van basisonderwijs naar secundair onderwijs voor het leergebied Frans, dat is de doelstelling van het '**Clef d'or**-project' van het Ministerie van Onderwijs. Samen met de Corneliussschool uit Overpelt-Lindel en de Clementiaanschool uit Overpelt-Holheide vormt de eerstegraadsschool van **Campus TIO** één cluster. Onderwijzers en leerkrachten komen nu geregeld samen om leerplannen en eindtermen, speciaal voor het vak Frans, te vergelijken en de nodige afspraken te maken. Zij kunnen daarbij rekenen op de nodige ondersteuning, zodat een echt taalbeleid kan uitgewerkt worden en men bovendien gedifferentieerd kan werken. Een erg nuttig initiatief, met positieve gevolgen voor de eerstejaarsleerlingen. Campus TIO heeft trouwens een traditie in het samenwerken met de basisscholen: in februari zullen zo'n 780 leerlingen van het zesde studiejaar de eerste graad in TIO bezoeken, in het kader van het **TOBO-project**. Ze zullen daar, in de leerwerklokalen van de eerste graad, kennismaken met de technologie en technieken van een industriële werkomgeving. Dit initiatief startte in 2001 en is ondertussen uitgegroeid tot een echt megaproject, waaraan liefst 21 scholen deelnemen.

NIEUWE STUDIERICHTING GOED GESTART IN CAMPUS SINT-MARIA

Op 1 september ging in **Campus Sint-Maria** de nieuwe TSO-studierichting (zevende jaar) '**Animatie in de Ouderenzorg**', kortweg '**ANIMO**', van start, met 11 leerlingen. "Het doel is om professioneel opgeleide animatoren te vormen, die individuele en groepsactiviteiten organiseren en begeleiden, gericht op het totale welzijn van ouderen", aldus Ignace Van Herck, coördinator van deze studierichting. Het gaat om een eenjarige opleiding, waarin theorie en praktijk (stage) afwisselen. Tijdens de eerste stageperiode bleek al dat de leerlingen goed voorbereid zijn, en na korte tijd een meerwaarde creëren in de rusthuizen. Werkgelegenheid zal er ruim voldoende zijn, want zowat alle Limburgse rusthuizen hebben momenteel uitbreidingsplannen. Tegen 2010 zou dit 2000 extra bedden moeten opleveren. De aanwezigheid van animatoren is sinds 2003 wettelijk geregeld en gesubsidieerd, zodat deze studierichting erg toekomstgericht is.

PROJECT 'BURGERZIN' IN CAMPUS SALVATOR

Of hedendaagse jongeren nog wel enige burgerzin hebben, wordt door de media geregeld in vraag gesteld. De talrijke jonge mensen die zich belangeloos inzetten en zich heel erg betrokken voelen bij de maatschappij komen helaas nauwelijks in het nieuws. In Campus Salvator wil het project 'Burgerzin' op weg gaan met de leerlingen van de derde graad en hen uitnodigen tot engagement, bijvoorbeeld in kringloopwinkels, bejaardentehuizen, ziekenhuizen, vluchtelingencentra, jeugdverenigingen, het Rode Kruis, enz. De leerlingen krijgen hierin een ruime eigen verantwoordelijkheid, zodat ze hun eigen individuele traject kunnen uittekenen. Op die manier outen ze zich als **geëngageerde personen**, iets waarop zichzelf en hun begeleiders terecht trots mogen zijn.

